

S-a respins recursul

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BRAŞOV
SECTIA COMERCIALĂ ŞI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR. A

DOSAR NR. 12/2008

Şedință publică din data de 4 martie 2011

Completul compus din:

Președinte - *[scriere]*

Grefier - *[scriere]*

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cererii formulată de contestatoarea *[scriere]* în contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE *[scriere]* și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE *[scriere]*

La apelul nominal făcu în ședință, la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședință publică din data de 1 martie 2011 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 4 martie 2011.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 12/2008 la data de 30.01.2008, reclamanta *[scriere]* MARIANA LIZABELA a chemat în judecată pe părătele DGFP *[scriere]* și AFP *[scriere]* solicitând desființarea în parte a deciziei nr. 14.12.2007 și obligarea părătei AFP să întocmească o nouă decizie de impunere pe anul 2003 care să dea relevanță mențiunilor din raportul de expertiză contabilă nr. 778/2005, referitoare la venitul net realizat în anul 2003 precum și cele privind amortizarea degresivă a mijlocului fix proprietatea cabinetului de avocatură Cabinet av. *[scriere] Mariana Lizabela*.

In motivare reclamanta arată că a formulat contestație împotriva deciziei de impunere pe anul 2003 emisă de AFP *[scriere]* și înregistrată sub nr. 225503/19.09.2007 prin care s-a stabilit că datorează, cu titlu de impozit, suma de *[scriere] lei*.

Prin această contestație, reclamanta a arătat că venitul net realizat în 2003 este în cuantum de *[scriere] lei*, împrejurare care rezultă din raportul de expertiză contabilă nr. 778/2005 și nu în cuantum de *[scriere] lei* astfel cum se reține în raportul de inspecție fiscală *[scriere] 07.2004*. Părăta DGFP *[scriere]* a admis contestația formulată însă numai sub celălalt aspect sub care critica decizia de impunere anuală pe 2003 referitor la deducerile suplimentare acordate conform art. 45 din Codul Fiscal contribuabililor care aveau copii minori în întreținere. În privința celuilalt motiv pentru care a contestat decizia de impunere pe anul 2003, intimata DGFP a apreciat că, întrucât odată stabilit regimul de amortizare, nu se mai poate schimba pe durata de funcționare a mijlocului fix, nu pot fi luate în considerare motivele invocate de petentă.

Reclamanta a arătat în cadrul procedurii prealabile că în considerențele sentinței civile 12/2006 a Tribunalului *[scriere]* s-a stabilit că reclamanta a realizat un venit net de *[scriere] 57 lei*. De asemenea, reclamanta arată că, deși potrivit pct. 18 din O.G. nr. 54/1997 se prevede că „amortizarea se va calcula utilizând unul din regimul de amortizare reglementat de lege (liniară, degresivă, accelerată) pentru mijloace fixe și active necorporale, achiziționate după 1 ianuarie”, la momentul inspectiei fiscale în anul 2004 organul de control, din oficiu, a aplicat metoda

amortizării liniare, fără a-i pune în vedere posibilitatea de a opta pentru un alt regim de amortizare (de ex. cea degresivă) care este mult mai favorabilă.

Se apreciază că, în esență, trebuie să avută în vedere metoda amortizării degresive indicate de expertul contabil în raportul de expertiză contabilă nr. 177/14.12.2005, metodă ce ar fi determinat o diminuare a venitului net al reclamantei pe anul 2003.

În probătire, reclamanta a depus la dosar Decizia nr. 177/14.12.2007 a DGFP ~~Eduard~~, contestația înregistrată la AFP sub nr. 3888/25.10.2007, decizia de impunere anuală pentru persoane fizice pe anul 2003 nr. 3888/19.09.2007.

Prin întâmpinare, părăta DGFP ~~Eduard~~ a solicitat respingerea acțiunii arătând că, deoarece contestația nu a stabilit regimul de amortizare, nu a întocmit registrul inventar și nici fișa mijlocului fix, organul de inspecție fiscală a calculat amortizarea mașinii achiziționate utilizând regimul de amortizare liniară. Cu privire la susținerea reclamantei că prin Sentința Civilă s-ar fi stabilit că venitul net realizat pe anul 2003 este în sumă de ~~100.000~~, părăta arată că prin această sentință instanța s-a pronunțat asupra deciziei de impunere pentru anul 2003 iar expertiza efectuată a fost considerată de instanță ca probă irelevantă în cauza judecată.

În probătire părăta a depus la dosar adresa nr. 3888/11.12.2007, Decizia nr. 177/14.12.2007, adresa nr. 3888/20.11.2007, declarația numitului ~~Cătălin~~ ~~Eduard~~, Sentința Civilă nr. 3888/30.01.2006, certificatul de căsătorie Seria 3888/14095, raportul de expertiză tehnică contabilă nr. 177/8/05, adresa nr. 3888/01.11.2007, adresa nr. 3888/1A/01.11.2007, referatul nr. 3888/1A/01.11.2007, contestația înregistrată sub nr. 3888/1A/26.10.2007, certificatele de naștere seria NX Nr 673643, Seria NL Nr 607946, proces-verbal de verificare din 30.07.2004, decizia de impunere pentru anul 2003, decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2003.

Părăta AFP ~~Eduard~~, prin întâmpinare, a solicitat respingerea contestației formulate arătând că în mod legal și corect a fost emisă decizia de impunere pentru anul 2003 nr. 3888/19.09.2007. Arată părăta că, întrucât reclamanta nu a calculat amortizarea, nu a stabilit regimul de amortizare, nu a întocmit registrul inventar și nici fișa postului, organele de inspecție fiscală din cadrul părătei au procedat la calcularea amortizării mașinii achiziționate, utilizând regimul de amortizare liniară.

Prin Sentința civilă nr. 3888/30.04.2008 Tribunalul ~~Eduard~~ a respins acțiunea, iar prin Decizia nr. 177/28.10.2008 Curtea de Apel ~~Eduard~~ a admis recursul declarat de contestație, apreciind că se impune administrarea probei cu expertiza contabilă pentru verificarea susținerilor acesteia.

După casare, cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului ~~Eduard~~ sub nr. 3888/62/2008.

În cauză a fost administrată proba cu expertiza contabilă, sens în care s-au întocmit Raportul de expertiză tehnică contabilă nr. 177/8/25.05.2009 –expert ~~Maria~~ ~~Lăzăreanu~~ (155-08), refăcut și atașat la filele 106-117 dosar, și Raportul de expertiză tehnică contabilă din 17.01.2011 –expert ~~Stefan~~ ~~Callau~~ (154-162).

Ambele părți au depus la dosar puncte de vedere cu privire la rapoartele de expertiză.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Decizia nr. 275/14.12.2007, părăta DGFP ~~Eduard~~ a admis în parte contestația formulată de reclamanta ~~IRINA LIZABETA~~ și înregistrată sub nr. 3888/02.11.2007, desființând Decizia de impunere anuală nr. 3888/12555/3/ 19.09.2007 emisă de AFP ~~Eduard~~ și stabilind că organele fiscale din cadrul AFP ~~Eduard~~ – Serviciul ~~CIVIL~~ – Persoane fizice să întocmească o nouă decizie de impunere anuală pentru persoane fizice române cu domiciliul în România pe anul 2003, având în vedere considerentele deciziei și prevederile legale aplicabile în speță. Prin aceeași decizie a fost respinsă ca rămasă fără obiect cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat prezenta contestație, solicitând desființarea în parte a deciziei nr. 3888/2007 și emiterea unei noi decizii de impunere care să dea relevanță mențiunilor din raportul de expertiză contabilă nr. 177/2005.

Din considerentele deciziei nr. 255/2007 se reține că pârâta DGFP [REDACTAT] la soluția de admitere a contestației formulate, a avut în vedere faptul că reclamanta are în întreținere doi copii minori iar soțul său nu beneficiază de deduceri personale pentru acești copii, urmând ca reclamanta să beneficieze de dispozițiile art. 12 al. 1 și 5 din O.G. nr. 7/2001 și cele prevăzute de pct. 3 din HG 54/2003. Au fost înălțurate susținerile reclamantei referitoare la cuantumul veniturilor realizate în anul 2003, respectiv în sumă de 1.336 lei în loc de 1.111 lei cât au stabilit organele de control și la modalitatea de stabilire a regimului de amortizare pentru mijlocul fix achiziționat, respectiv un autoturism Honda.

Reclamanta susține că a realizat venituri în sumă de 1.336 lei în anul 2003. Diferența între cuantumul veniturilor pentru anul 2003 stabilit de organele de control, de 1.111 lei și cel pe care susține reclamanta că l-a realizat, de 1.336 lei rezultă din metoda utilizată de organele de control pentru stabilirea regimului de amortizare cu privire la mijloacele fixe achiziționate de reclamantă. Astfel, organele de control au optat pentru regimul de amortizare liniar.

Instanța reține că este nefondată susținerea reclamantei că, prin Sentința civilă nr. 331/2006/23.02.2006 Tribunalul [REDACTAT] a stabilit, cu autoritate de lucru judecat, cuantumul veniturilor realizate în anul 2003, de 1.336 lei, deoarece, prin sentința menționată s-a reținut, în considerente, că proba cu expertiza tehnică este irelevantă deoarece, în realitate, reclamanta a fost în concediu pentru îngrijirea copilului în perioada 01.12.2003 – 21.07.2005 și nu a realizat venituri din activitatea profesională pe parcursul anului fiscal 2004, fără a se stabili veniturile pentru anul 2003.

Ceea ce trebuie instanță să stabilească în prezenta cauză este dacă pârâta AFP [REDACTAT] a procedat în mod corect optând pentru regimul de amortizare liniar pentru mijlocul fix achiziționat –autoturismul Honda, la întocmirea raportului de control nr. 15360/30.07.2004 și a Deciziei de impunere nr. 831/2007/03/19.09.2007.

Potrivit dispozițiilor art. 24 al. 6 lit. b din Leg. 571/2003, în legătură cu regimul de amortizare pentru un mijloc fix amortizabil, în cazul mașinilor, contribuabilul poate opta pentru metoda de amortizare liniară, degresivă sau accelerată.

Din actele de la dosar se reține că reclamanta, deși a achiziționat un autoturism care constituie un mijloc fix amortizabil, nu și-a exercitat dreptul de opțiune pentru una din metodele de amortizare. Reclamanta a argumentat poziția sa prin aceea că nu a fost consultată de organul fiscal înainte de alegerea metodei de amortizare.

În condițiile în care Codul Fiscal nu prevede obligația organelor fiscale de a interpela contribuabilul în legătură cu modul de amortizare preferat pentru mijloacele fixe iar organele fiscale trebuiau să calculeze impozitul datorat de petentă pentru veniturile realizate în anul 2003, soluția acestora de a opta pentru metoda liniară, ca primă metodă prevăzută de art. 24 al. 6 din Codul Fiscal, este una legală și temeinică. Aceeași este și opinia exprimată de cei doi experți în rapoartele de expertiză efectuate în cauză – Raportul de expertiză tehnică contabilă nr. 106-117 din 5.05.2009 –expert [REDACTAT] (f.53-58) refăcut și atașat la filele 106-117 dosar, și Raportul de expertiză tehnică contabilă din 17.01.2011 –expert [REDACTAT] (f.154-162).

Pentru aceste considerente, pârâta DGFP [REDACTAT] desfințând decizia de impunere nr. 831/2007/03/19.09.2007, a procedat în mod corect stabilind ca organele fiscale din cadrul AFP [REDACTAT] la întocmirea noii decizii de impunere pentru anul 2003, să nu aibă în vedere metoda de amortizare degresivă, ci doar să efectueze deducerile personale suplimentare determinate de faptul că reclamanta are în îngrijire doi copii minori.

Pentru aceste motive și în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004, va fi respinsă, ca nefondată, acțiunea formulată de contestatoarea CĂLINĂ MARIANĂ LUCACIU.

Referitor la onorariul pentru expert, instanța reține că primul raport de expertiză, întocmit de d-na expert [REDACTAT] nu a fost anulat ci, prin încheierea din data de 12.10.2010 s-a reținut că din lipsa răspunsului la obiecțiuni se apreciază că d-na expert nu își va schimba opinia, cu privire la metoda de amortizare aleasă de pârâtă și s-a dispus efectuarea unei noi expertize. Practic s-a cerut punctul de vedere unui al doilea expert cu privire la chestiunile invocate de reclamantă. În aceste condiții, reclamanta dorează onorariul pentru ambii experți.

Deoarece pentru d-na expert ~~S. Ildiko~~ și că reclamanta nu a achitat onorariul de expert, urmează a se dispune obligarea acesteia să plătească în contul Biroului Legal de Expertize de pe lângă Tribunalul Brașov sumă de 1.000 lei, conform celor de mai jos.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE :

Respinge acțiunea formulată de contestatoarea ~~S. Ildiko~~ și că reclamanta nu a achitat onorariul de expert, urmează a se dispune obligarea acesteia să plătească în contul Biroului Legal de Expertize de pe lângă Tribunalul Brașov sumă de 1.000 lei cu titlu de onorariu în favoarea d-nei expert ~~S. Ildiko~~.

Obligă contestatoarea să plătească în contul Biroului Legal de Expertize de pe lângă Tribunalul Brașov sumă de 1.000 lei cu titlu de onorariu în favoarea d-nei expert ~~S. Ildiko~~.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 04.03.2011.

PREȘEDINTE,

~~M. L. / 04.04.2010~~

GREFIER,

~~I.T. / 06.04.2010~~

Red. M.L./04.04.2010

Dact. I.T./06.04.2010

- 5 ex. -